

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

στον **Γιώργο Νάστο**

Η φλαουτίστα **Ναταλία Γεράκη**, που έχει βάση της τη Γερμανία και έρχεται στην Αθήνα για δύο συναυλίες, μιλάει για την αξία της μουσικής εν καιρώ κρίσης και τα στερεότυπα που ανατρέπονται.

«Τα Χριστούγεννα έχουν συνδεθεί μουσικά με το μπαρόκ, όπως η Πρωτοχρονιά με το βιεννέζικο βάλς και τις πόλκες. Στη Γερμανία, αν δεν παρακολουθήσεις μια συναυλία με το “Ορατόριο των Χριστουγέννων” του Μπαχ, δεν έχεις κάνει Χριστούγεννα. Αλλά και στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια τα μουσικά σύνολα προγραμματίζουν για τις ημέρες των Χριστουγέννων συναυλίες με έργα μπαρόκ».

«Αν επέλεξα εγώ το φλάουτο ή εκείνο εμένα; Αλληλοεπιλεχθήκαμε. Μπήκε στη ζωή μου “μπαμ και κάτω”. Προτού μπω στην εφηβεία είχε ήδη γίνει καθημερινότητα, πραγματικότητα, στόχος και μέλλον. Είναι μεγάλο πλεονέκτημα να περνάς τα δύσκολα χρόνια πριν και μετά την ηλικία των 20 με ξεκάθαρους στόχους και πάθος για κάτι. Αυτό το πάθος με “έσωσε” από πολλές δυσκολίες τότε».

«Ο ρόλος της μουσικής – όπως ο ρόλος όλων των τεχνών – είναι διττός: Να τέρπει και να (εκ)παιδεύει. Είναι ένας ζωντανός οργανισμός που μαρτυρά την ανθρώπινη ιστορία, σκέψη και εξέλιξη. Η μουσική είναι αρετή και σταθερή αξία, είναι ένας πολύ δυνατός δρόμος για να αποσαφηνίσουμε και να κατακτήσουμε την αλήθεια που υπάρχει μέσα μας και να μη χαθούμε στη γενική παράνοια. Δεν είναι όμως ο μόνος δρόμος στον οποίο θα μπορούσα να πορευτώ. Οι τέχνες και οι επιστήμες είναι αλληλένδετες: όταν έχεις εμβαθύνει σε μία από αυτές, τότε ξέρεις πώς να κατακτήσεις και άλλες. Όλοι μας έχουμε δυνάμεις για πολλές “αρετές”. Κρίμα που οι εποχές απαιτούν εξειδίκευση και δεν μας φτάνει μια ζωή για να διαγράψουμε την πορεία μας μέσα από πολλά μονοπάτια».

«Είναι αφελές να εστιάζουμε στις αποπροσανατολιστικές πληροφορίες των μέσων ενημέρωσης για τα “εσωτερικά” της κάθε χώρας. Η ουσία είναι ότι σε ολόκληρη

την Ευρώπη εμείς οι απλοί πολίτες μεθοδευμένα χάνουμε τα εργασιακά και κοινωνικά κεκτημένα μας και η οποιαδήποτε αντίδραση φαντάζει εκ προοιμίου καταδικασμένη. Το μόνο που μας απομένει είναι να επενδύσουμε ξανά στην ποιότητα των ανθρώπινων σχέσεων».

«Σίγουρα υπάρχουν διαφορετικές νοοτροπίες και αντιδράσεις από τόπο σε τόπο, ακόμη και στην ίδια συναυλία από ακροατή σε ακροατή, όμως με τα χρόνια συνειδητοποιήσα πως το κοινό είτε εδώ, είτε στο Βερολίνο, είτε στο Πεκίνο έχει το ίδιο βασικό χαρακτηριστικό: Αντιλαμβάνεται την αυθεντικότητα της μουσικής και των μουσικών που ακούει. Και ας μην του είναι πάντα συνειδητή η διαδικασία. Λειτουργεί το ένστικτο (εκτός βέβαια από τις περιπτώσεις πραγματικών “παχύδερμων”). Στην τελική, η μουσική είναι μία και το κοινό ένα».

«Στη χώρα υπάρχουν ακόμη κάποιοι που θεωρούν τους κλασικούς μουσικούς μελετηρούς, ήσυχους και κάπως αποκομμένους από τον κόσμο. Θα έλεγα ότι εξαρτάται από τον χαρακτήρα του ανθρώπου. Αλλά, εν τέλει, μελετηρός, εργατικός, επίμονος και υπομονετικός θα γίνει όποιος παλεύει για τους στόχους και τα οράματά του, ανεξαρτήτως αντικειμένου. Και, επιπλέον, με τον άγριο ανταγωνισμό που επικρατεί στον χώρο μας, μόνο ήσυχτοι δεν είναι οι μουσικοί. Πρέπει να έχει κανείς πολύ θάρρος, μέχρι και θράσος, για να μην του τσαλαπατήσουν τα όνειρά του».

*** Η εορταστική συναυλία «Η μουσική των Χριστουγέννων είναι μπαρόκ» θα παρουσιαστεί τη Δευτέρα 27 και την Τρίτη 28 Δεκεμβρίου 2010 στις 21.00 στο θέατρο του Ιδρύματος Μιχάλη Κακογιάννη (τηλ. 210 3418 550) με σολίστ τη Ναταλία Γεράκη (φλάουτο) και τον Δημήτρη Κούντουρα (φλάουτο με ράμφος).**

«Σε ολόκληρη την Ευρώπη εμείς οι απλοί πολίτες μεθοδευμένα χάνουμε τα εργασιακά και κοινωνικά κεκτημένα μας και η οποιαδήποτε αντίδραση φαντάζει εκ προοιμίου καταδικασμένη. Το μόνο που μας απομένει είναι να επενδύσουμε ξανά στην ποιότητα των ανθρώπινων σχέσεων»